

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 „
Községeknek 62 kr.
Egyes szám ára 4 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Gróf Degenfeld-tér 3. sz. házban.
Vilmos sörészárnokasszomszédságában.)
Kéziratok vissza nem adtnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő: NYIRI GÉZA.

Hirdetési díjak:

Négy-hasasbós petit sorért 8 kr;
többzörinél 6 kr.
Nagyobb és többzörinél hirdetéseknek igen
kedvező engedmények tételnek.
Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.
„Nyilttér”-ben megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.
Hirdetések és előfizetések helyben kiadói
hivatalnál, Csáthy Ferenc, Telegdi K.
Lajos, Budapest: Goldberger A. V.,
Általános Tudósító VII. Erzsébet-körút 14.,
Blockner J., Eckstein Bern., Haasenstein
és Vogler, Bécsben, Prágában A. Oppelk,
Schaleck H. és Párisban, Hamburgban s
Majna-Frankfurtban: G. L. Dawbe és
Mosse Rudolf hirdetési intézetében
fogadtatnak el.

Uj alkotások.

— Tanítónőképzők városunkban. —

Debreczen, 1898. okt. 14.

A lehető legnagyobb örömmel adunk hírt arról, hogy városunkban a r. kath. Svetics-féle felső leányiskolával kapcsolatosan tanítónő-képző intézet létesült, mely egyszerre két évfolyammal meg is kezdte működését tekintélyes számu növendékekkel. Most még nagyobb örömmel jelentjük, hogy jövőre már második tanítónőképző intézete is lesz a városnak, még pedig az ev. ref. felső leányiskolával kapcsolatosan.

Ugy tudjuk, hogy az ev. ref. tanítónő-képző intézet a debreczeni egyháztanács buzgalmának és áldozatkészségének köszönheti létrejöttét egyes buzgó egyének (Kiss Albert ev. ref. lelkész, Dóczy Gedeon stb.) kezdeményezésére, míg a r. kath. hitfelekezetét Nagy-Várad biboros püspöke dr. Schlauch áldozatkészsége és dr. Wolaffka helybeli v. püspök buzgóságának köszönhetjük.

Igaz, hogy a két iskola sok felnőtt leányt el fog a családtól, igaz, hogy sok lesz a diplomás kisasszony, de mi azért melegen üdvözljük mindkét intézet létesítőit.

A legtöbb ifju leány, sajnos, csakis a tudományos kiképezésével tudja önfentartását biztosítani s a női életpályák közt a leginkább illik a nőhöz — a tanítói, mely bár elég tövisket terem még most is, de biztos kenyeret ad és szép foglalkozást.

Az ily intézetek fentartása — tudjuk — sok pénzbe kerül, ép azért aztán magasra emelik a tandijakat, persze kénytelenségből. Szerény meggyőződésünk szerint pedig a tudományt, ha nem is egészen ingyenessé, de nagyon olcsóvá, könnyen hozzáférhetővé kell tenni, nem elzárni, vagy megnehezíteni a hozzá jutást a kevésbé módos szülők gyermekeinek.

Tandij, beiratás, könyvek, írószerek, rajzeszközök, hegedű, kották, füzetek egy tanév alatt legalább egy száz forintot emész-

tenek el; mibe kerül még a növendék ruházata, élelme stb.!

Pedig hát a tanítónői pályára is a szegény sorsu, a kisebb hivatalnokok leányai lépnek, a kik hozomány hiányában nemigen nézhetnek jövőjük elé vidáman s bizony nagyon nehéz őket odáig juttatni ahol a diplomát a kezük közé adják.

Kell, okvetlen kell módot találni ugy az ev. ref., mint a r. kath. tanítónőképző intézetben arra, hogy a tandijak a legolcsóbb összegben határozottassanak meg, mert egyelőre nem vesztik ugyan el vonzereiket, de sok szülőre megterhelő lesz, pedig áldoznia meg kell.

Igazán nagy elismerés illeti mindkét vállas felekezetet buzgó vezérégyéneit, hogy a debreczeni tanintézetek számát két ily hatalmas alkotással gazdagították. Nagy szolgálatot tettek a tanügynek.

Hogy a drágaságba még is belekötöttünk, ezt ugy hisszük, nem veszi tőlünk rossz néven senki sem. Bizonyos hogy minden tanulás méreg drága, hát legyen a melyik lehet ilyen, de amelyen sok szegény s talán magára hagyott leány a keserves, de becsületes kenyérhez akar jutni, ne legyen az — a lehetőség.

A két alkotás bizonyára dicsekedési tárgya lesz városunk tanügyének.

(S.)

Jövedelmi források.

Debreczen, 1898. okt. 15.

Lapunk egy barátja hosszabb cikkelyvel keresett fel bennünket, mely kizárólag Debreczen város érdekeivel foglalkozik.

Sok megszívni valót mond el a mi ügyvéd barátunk, de hát sok részben oly dolgokat említ fel, amelyek már közelebb is szellőztetve voltak lapunk hasábjain.

Igen érdekes eszméi vannak a jövedelmi források szaporításáról s az e tárggyal összefüggő gondolatai nem is rosszak.

Azt kérde a többek közt, hogy mi jövedelme van a városnak a katonavált-ságból?

Évente halljuk a tanács felhívását, hogy eddig vagy addig a katonatartás megváltására tegyen ajánlatot a lakosság. Tesznek is. Barátunk állítása szerint az idén 45 mond negyvenöt egyén tett ajánlatot, akik körbelül 1200 forintot fizetnek katonaváltás czimén.

Azt kérde a mi igen tisztelt barátunk, hogy létezik-e ez, vagy nem? Ha létezik mért nem váltja meg a többi 3500—3600 házi gazda. Pedig katonát egy pár külvárosi utcán kívül nem szállásolnak el sehova.

Ha létezik ez a váltás, vagyis ha kötelező, miért nem veszik meg minden háztulajdonostól? Nagyszerű jövedelmi forrás lenne ez! Aztán ahol annyi a kaszáruja, mint Debreczenben, minek ott — katonát még a lakossághoz is elkvártélyozni?

Röviden a mi t. barátunk tisztába akar jönni ezzel a dologgal s mi egészen fölönnek tartjuk a magunk nézetét nyilvánítani, mert mint írja, szóvá teszi a városi közgyűlésen, melynek tagja. Ott bizonyára kellő felvilágosítást kap.

Van a mi t. jóakaró barátunknak még más eszméje is, mely szintén arra irányul, hogy szaporodjék a város jövedelme.

Azt kívánja ugyanis, hogy törölje el a város az ugynevezett „fa kompetenciát”.

Régi nézet az, hogy a házigazdák most már 9 forintért kapnak különböző mennyiségű fát. Meltánytalannak tartják, hogy valaki olcsóbban melegegdiék azért, mert házi ur. A visszamaradó három forintokat kívánja kivonszlatni a háziurak zsebéből és azon reményének ad kifejezést, hogy így is tekintélyes összeg lesz biztosítva a városkönyében tehát eleget mindég nagyobbodó, szaporodó s drága, de elengedhetetlen köteleességének.

Hát ez a dolog se új, volt ez már tárgyalva bőségesen, de maradt minden a régiben s a háziurakat 9 forintos fával vigasztalja meg a hatóság azon sérelem miatt, hogy — háziurak kénytelenek lenni.

Beszél még a mi t. barátunk a Hortobágy értékesítéséről, amelyet érdemes főszámvevőnk hozott szóba, de ami tudvalegőleg nem igen tetszik marhatenyészéssel foglalkozó birtokosainknak.

De hiszen elől népszerűtlen dolog volt a — pó t a d ó s ime megbarátkozott vele a közönség s ha nem akarja, hogy az nagyobbodjék, hát sok még népszerűtlen áldozattal kell megbarátkozni, mert az tény, hogy sokra van szükségünk s pénz nélkül nem lehet mozdulni.

Szívesen hoztuk ezeket a dolgokat — habár ismétlőleg is — napvilágra, ha egyelőre nem hiszünk is a kedvező eredményben. Bizunk a magisztrátus jóakarátában és bölcsességében s majd csak fogunk haladni ezentul is és nem előznek meg bennünket a szomszéd apróbb városok.

A fődolog pedig az, hogy a város érdeklődjék a város közügyei iránt, jöindulattal aztán sokat lehet teremteni. — Többet mint képzelhető.

—m— —n—.

III. Béla királyról.

Abból az alkömből, hogy királyunk I. Ferencz József Ő Felsége elrendelte III. Béla magyar király és neje Antiochiai Anna Ágnes hamvainak ünnepes eltemetését, időszerteink találjuk, hogy rövid szavakban megemlékezzünk róla s nagy vonásokban adjuk élettrajzát Árpádházbeli királyaink e jeles tagjának.

Olvasóink bizonyára szívesen fogadják e kis megemlékezést.

Ő felsége a király ez intézkedésével nemcsak a trónon elődjének, hanem ő sé nék is megadja a tartozó tiszteletet. Ugyanis III. Béla — mint azt a Turul, a magyar heraldikai és genealogiai társaság közlönye 26 származási táblában kimutatja — többszörösen ő se felségek királyunknak, sőt az európai uralkodóházak legnagyobb része visszavezethető leányágon III. Bélára.

III. Béla ivadékai közül 9 Árpádházbeli leány fordul elő Ő Felsége ősanái között, u. m. III. Bélának a leánya Konstancia, II. Endrétől származott unokái Szent-Erzsébet és Jolán ta IV. Béla után való szépunokái Anna, Erzsébet, Konstancia és Ilona és V. István utáni dedunokái Mária és Katalin, E kilencz leány utódai 71 család tagjaiból állanak, akik 387 főágra szakadva képviselik Ő Felségének III. Bélától származott őseit. Ha pedig az ismétléseket is számításká vesszük, már ezekre menő ágazat jön ki, vagyis III. Béla több ezerféle képen szerepel Ő Felsége ősei közt.

III. Béla II. Géza második fia volt. Gyermekekortól a görög császári udvarban nevelkedett, hova testvérébátyja III. István adta, ez által akarván leköteleni Mánuel görög császárt, mi sikerült is elannyira, hogy ez — fia utódja nem lévén — leányát vele eljegyezte és őt a görög császári trónon utódjául is nyilvánított.

Mánuelnek azonban időközben fia születvén, megváltoztatta tervét s Bélát nem tekintette többé

folytonos prózaias együttlét hatáskörén. Menj aludni szerelmes kis leányom, e bódító érzésed meglásd — ki fogod magad is nevetni, majd holnap, mikor Aczély arája lesz! „Jaj Istenem!” zokogá a bájos leány és csendesen elhagyta a szobát...

*

Másnap kora reggel, alig akadt meg a nap-sugár, a rengeteg erdős hegyek tetején, a szép, bánatos Ónody Margit már ott balad, lassan, andalító léptekkel egy jól ismert irány felé; jóval előbb, mint a légyott kitűzve volt. Apró cipőit alatt zizegve összelapultak a fonyadt levelek, melyek a hosszú gyalog ösvényt egész belepélték... Koronként szomorú tekintettel belebámult a színtelen mindensébe és szíve mélyéből sóhaj fakadt... S mikor már oda ért a helyhez, a hol örökre búcsút kell vennie a szíve ábrándjától, hirtelen megállott, nem vette észre, hogy feje fölött rémesen fujdogál az őszi szél s mindig sebesebben oda seregli lábait elé a sárga-piros lombokat. Leike ott keresgél merengve letűnt ábrándjai sok édes emlékein; de mikor egy fájó ponthoz érve önkénytelenül sőtét bárszony övéből kihuzta azt a kis vékony elefántcsont nyelű szer-számot, mit megaranyozott az oda tolakodó napsugár. De aztán hirtelen forrón dobogó szívére nyomta, ... És mig az őszi szél sóhajtozva szeretszét hordozta a tompa durranást, addig a szép Ónody Margit könnyű, karsu teste oda hullott a puba lombágyra élettelenül. Mint a gyöngye virág, mit a szél-roham tör le könyörtelenül... A sárga-piros levelek meg mind sürribben hullogáltak lassan, csendesen.

Csipke szemfedőként borultak a nyugvó szép halottra...

Felette a hideg őszi szél szomorú, gyászos altató dalt dudolt...

Radócsky Ilona.

TÁRCZA.

Letört virág.

Ép október vége felé járt az idő. Daczára, hogy az őszi szél néha felsívtott s a fákról hullogáltak a sárgás levelek, azért még elég kellemes napok voltak.

Egy ily verőfényes reggelen vidám előkelő vadász társaság gyülemlét össze Ónody Béla ősi kastélyában. A vendégszeretetről híres földesur barátaságosan hivta össze a vidék nemes sportkedvelőit, kik örömmel is jelentek meg valamennyien. Egy hétig is ott marasztotta őket a híres háziga, kik egyrészt a vadász szenvedélynek hódolva, másrészt a gyönyörű szépségű Ónody Margit delejezte őket a maradásra. — Különösen egy magas barna ifju tűnt ki a dalia vadászok közül, ki mély tűzü fekete szemével folyton kísértte a szép leányt, kinek kedves, vidám társaságában még jobban érezte: hogy az az ésbontóan ragyogó barna szempár meglapta a szívét önkénytelenül. ... De volt közöttök egy más ily ifju is, az uradalmi fiatal erdész. Szelid kinézésű, szép férfias arcához jól állott a barna bajuszka. Nagy tengerszin-szemeiből sugárzott a mély érzelem, az erős lélek jelleme, a becsületes gondolkodás. Birta is földesura magas kegyét, minden tekintetben, ki mindig őt bízta meg bármely bonyodalmas ügyek vegrehajtására. Most is, mikor a kedélyes vadász-társaság az izletes magyar reggeli után, mind felkapott lovaik nyergébe, ez alkalommal is élükön volt kirendelve a csinos fiatal ember.

Nyugalankodva kapálódzott a fekete paripa alatta. Gazdája magas, karsu alakját ide-oda ringatva a pyeregben, ki pedig türelmetlen pillantással oda nézett a park felé. Mindnyájan várták látszólag valakire, a kastély tündér kisasszonyára, kinek bohó vágya támadt, hogy először körülnyargalja a park tágas körét. ... De im jön, vágatós sebességgel, utközben a magas bíd korlátján keresztül ugratva,

egyenest oda állit a daliás erdész mellé. A vadászok megéjeneztek a kitűnő, ügyes, bravuros lovaglásáért. — Az ifju erdész hódolatteljesen üdvözölte bájos urnőjét, ki kipirult arczeal, szívélyesen viszonozta azt. A hosszú, fehér lovaglóruha szorosan odasimult karsu, magas alakjához, dús barna haja szép formájú feje köré volt tűzve, mit fekete bársony sportsapka takart. ... Píros ajka mosolyogva nyílt s megveregette viczánkoló paripája karsu nyakát. Ekkor megindult a menet élénk beszélgetéssel, mint egy szép álomkép a rengeteg, ősi erdőben...

És mikor már folyt a vadászat s hullott a nemes vad rakásra, a szép Ónody Margit s az ifju erdész kifáradva, kerülőpontra irányították lovaikat, melyek lassu lépésben haladtak, mialatt gazdáik vidáman beszélgettek egymással. ... De egyszer csak elhallgat a bájos lovasnó píros kis ajka, ábrándos csodaszép szemeit mélabúsan oda függeszté a messze távolba, tudja Isten milyen fájó gondolat is jutott eszébe? Az ifju is megkérdezte önmagától: vajlon mi baja lehet szép tündérének?... Elmerengve nézte a hulló sárga-piros lombokat, melyeket pajzán hűvös szellő sodorta az erdő utain. ... De csakhamar oda fordítá gyönyörű szeméit az ifjuéra, melyben rögtön oda gyűlt egy fényes könnysepp, mely egyenest oda szökött, az ifju forró szívében, oly játékony batással volt ott, mint a friss harmatecspep a tikkadt virág kelyhében...

Egy tisztáson, távol a vadászterülettől leszálltak lovaikról. Az ifju örömtíttasan ugrott bájos hölgyéhez. Csókolta kezeit szívenedélyesen, mialatt megvallotta régen őrzött szerelmét. S a szép és gazdag Ónody Margit szíve mélyéből viszonozta, sőt még oda hajította fejét az egyszerű erdész szél, dobogó keblére, ki szorosan magához ölelte és elcsattant az első forró csók...

Boldog, édes reményenyl tüzték ki e helyre a vadász időszak tartama alatt a kellemes légyott órákat. És azt az üdvös vágyukat is közölték egy-

mással, hogy: majd ha az apa is kegyesen beleegyezik szívük igaz frigyének megkötöttetésében az Isten és világ előtt... Ebbeli erős reményekben bízva, lovagoltak vissza az immáron egybe gyűlendő vadász társasághoz.

Az utolsó vadászati nap volt még, a sok daliás ügyes vadászok tiszteletére a kastély vendégszerető ura fényes estélyi rendezett. Olyan vidám, mulató, örömteljes volt ott a hangulat éjjeltájig, hogy min-kemkinek aki innét távozott maradandó emlékként vésődött szívébe.

Mikor már mind elszédtek a vendégek, a szép Ónody Margit csendesen benyitott apja szobájába; zokogva oda rogyott elébe, halvány orcáját beletemette kezébe, csukló hangon suttogta: „Édes apám, ne vesse meg egyetlen leánya őszinte vallomását!” S kéréleg összekulcsolta kis kezét. — „De kedves leányom mi bajod egyszerre?” Kérdezte ijedten a szigorú öreg ur. „Oh nincs édes jó apám semmi egyéb bajom — tagolta a gyönyörű leány, karjain keresztül mosolyogva — csak igaz szívből szeretek egy egyszerű ifjút, de kinek a lelke nemes, szíve színanagy, de kit szeretnem tudom tiltja ösönk parancsolata. Oh Istenem és nem tehetek róla, csak őt fogom szeretni a sirig.” — „De ki az az ifju?” — „Ő édes apám erdésze.” — Ah — gunyolá az apa — verd ki a fejedből azt a gondolatot is, hogy az övé légy, megfordulna édes anyád sirjában, ha megtudná, hogy te méltatlanul házasságra léptél egy névtelen ifjival. ... Ezt nem engedem. Ép ma kérte meg tőlem kezdet a fiatal Aczély Andor, a vadászok jelese és én beleegyeztem. Holnap megtartjuk az eljegyzésed!” — „De édes apám, hisz azt sem kérdezte ő, hogy szeretem-e?” — „Eh mit, szeretni, tudod is te mi az — ingerkedett az apa — a szerelem kedves leányom nem vezet mindig boldog házassághoz, ez csak a szív ideig, óráig tartó üdve s aztán semmi... ez csak diszfúrg az élet reményén, mely csakhamar elkopik a megszokott

a görög trón örökösének. Mégis Béla Bizanczban maradt 1173 ig III. István haláláig. Ekkor a magyar nemzet nagy részének hívására bejött Magyarországra, hogy a trónt elfoglalja. Az esztergomi érsek öcsének Gézának a pártján állott, mert félt tőle, hogy a keleti vallás felé hajlik s nem akarta megkoronázni; Béla ugy segített magán, hogy pápai engedéllyel a kalocsai érsek által koronáztatta meg magát, Géza öcsét pedig hosszú rabságra vetette. Országunkat igen bölcsen és érelyesen kormányozta.

A Szerémséget és Dalmáciát csakhamar visszacsatolta az országhoz és Zárát Velence ellenében megerősítette s megoltalmazta. A közigazgatásban ő tette kötelezővé az írásbeliséget; a tudományt, ipart, kereskedelmet hatóság támogatásában és pártfogásában részesítette. A magyar udvartartás az ő idejében a legfényesebbek egyike volt egész Európában. Huszonhárom esztendei uralkodás után 1196-ban halt meg.

Most, 700 évvel halála után tér igazán méltó nyugvó helyére a budai Mátyás templomban készült kriptájába, hol első neje Antióchiai Annával helyeztetnek el csontereklük örök nyugalomra. Második neje Margit, francia királyleány volt, kit bizonyára hazájában, Franciaországban temettek el a királyi rokonok.

A diszes temetés október 21-én megy végbe. Felső, az udvar és a magyar nemzet részvételével.

Debreczen szab. kir. várost ez alkalommal Komlóssy Arthur főjegyző, polgármester helyettes és Boczkó Sámuel rendőrfőkapitány képviseli.

Karcolatok.

— Innen, onnan, mindenünnen. —

Überrázások szürke időszeke — üdvözlünk a kellő tisztelettel.

Hát bizony már pattogó tűzű kályha közelében from e sorokat, míg oda kint erősen hull az őszi eső, hideg őszi eső.

No hiszen, ha így lesz a dolog, könnyen meg esik, hogy az überrázott más hiányában ki kell nevezni mielőbb — téli kabátunk.

A mostani drága világban, valószínűleg nagyon gyakori lesz az ily kevésbé kerülő s házilag is elinhető — kinevezés.

A hét legnevezetesebb eseménye volt, hogy városunkban a második tanítónőképző megnyitására is megtették az előkészületeket.

Nos, lesz hát tanítónő elég, gyerek is van több mint kellene, de iskola, no az meg — kevés van.

De hát édes Istenem, — minnek egyszerre annyi mindenfelét össze kívánni?

A szenzációs eset meg az volt, hogy Tápai, a ki maga is azt állította magáról, hogy ő „csoda doktor”, a rendőrség kitiltotta a városból s el is távozott.

A rendelő intézetet átadta a feleségének. Remélhetőleg most már elnémul a kuruzsolás elleni háború, mert gyöngye nővel szemben nem illik — harcolni.

De meg már hadd legyen! Hiszen a kecske is jóllakott, a káposzta is megmaradt.

Egyébiránt, mit is hirdette magáról Tápai uram, hogy ő — csoda doktor!?

Lám! Kneipp páter nem hirdette, mégis — kuruzsolt s a legmagasb uraságok közt is akadt, a ki vele kuruzsoltatta magát.

Egy másik páter Kauten Mihály, szintén plebánus meg Csanádmegyében gyógyítja a tudóbetegeket sikerrel s mégse csímezi magát — dokornak. Tápai uram a czímkorság — áldozata.

Hát bizony Priznitz, a hidegvíz gyógy mód feltalálója se volt doktor. Még csak bába sem akadt az egész családjában s azért mégis hány millió embert kuruzsoltak a rendszerével?

Eizenbartl János András pedig borbély inasból lett braunschweigi udvari orvos s „hangya spiritusával” az egész világ beteget gyógykezelt, vagy — kuruzsolt.

Es — nem zsupolták ki. Hja! ma már csak így lehetett Tápai uramból — még hiresebb ember.

Nem kellett volna pedig tőle — megjedni! Olvasható volt a lapokból, hogy a napokban egy német hírlap tudósítót kiutasítottak Párisból, mert azt sürgönyözte a lapjának, hogy a Dreyfuss-ügy miatt kiűzték a — forradalom.

Pedig nem igaz. Nos, hát ez a hírlaptudósító is egyszerűen — kuruzsolt.

Kuruzsolta a — Dreyfuss-ügyet, melynek több hódolnak, mint száz — csoda dokornak.

Na de régi igazság, hogy egy kuruzsoló százát csinál.

A francziák híres írójának Zolának a bútorait — elárverelték.

Egy íróasztalért 32 ezer frankot adott egy tisztelője, a miből aztán az adóssága rövest kitélt.

No ilyen jó barátja akkor se volna tán Zolának, ha nem regényíró, de — ünnepezt prima-donna volna.

A „Dreyfuss-ügy” a debreczeni közönséget is meggyőzte.

A Komjáthy izlése feltalálta azt a szörnyű darabot, mely ezzel az ügygel foglalkozik.

Menti az igazgatót, hogy vásár-vasárnap követte el azt a dolgot, a mikor Debreczenben a komédiák napja van.

Sok furcsaság megtörténik a kálvinista Rómában.

Egyik templomban nem harangoznak, mert megeshetik, hogy a hívek nyaka közé mennének a harangok — vizitbe.

A másik templomban meg nem szól az orgona. Nem sokára tán a nagytiszteletű urak is — elrekednek.

A mi ebben az őszi náthás időben nem is volna — csoda!

A nagy vásár roppant látogatott volt. Annyi komédia soha sem volt egy nagy szabadságon, mint most.

De volt is néző, a mi hát nagyon természetes. Az emberek szívesen szedetik rá magokat, mert rendesen kölcsönbe esik.

Aztán sokaknak jól esik, ha — felültetik őket. Ha mindjárt a — forgó komédiára is.

Vidék.

— Rövid hírek. Erzsébet szobor. Dr. Schlauch Lőrincz nagyváradai bíboros püspök a fővárosban létesítendő Erzsébet szoborra 5000 koronát adományozott. — Az önálló vámtérület érdekében. A nagy-szalontai 48-as párt folyó október hó 16-dikán nagy népgyűlést tart az önálló vámtérület érdekében, a hova ellenzéki képviselők közül többen le fognak utazni. — Öngyilkosságok. Rozsnyó város főjegyzője, aki mint pontos hivatalnok köztisztviselőben állott, agyonlőtte magát. — Sátorralja Ujhelyen Gyurics Mihály szerelmi bánatában felakasztotta magát. — Szerencsen Treuhauzer János, mert szeretője megcsalta, agyonlőtte magát. — Pozsonyban Vischinsky Mari, a miatt, hogy kedvese elhagyta, phosphor oldattal megmérgezte magát. — Szerencsétlen ség. Aszál község plebánosa vadászat közben véletlenül meglőtte magát, bár életben maradt, de örökre félszeg lesz, mert jobb karját amputálni kellett. — Gyilkosság. Siter községben Kerekes Lajos 15 éves András nevű fiát ismeretlen tettesek a szőlőben meggyilkolták és elásták. A tetteseket a csendőrség érelyesen nyomozza. — Tűz. Létánfalván vasárnap óriási tűzvész dühöngött, 45 ház és ezeknek összes melléképületei a lángok martalékául estek. A nyomor nagy, miután egyetlen épület sem volt biztosítva. — Öngyilkosság. Seprés község jegyzőjének Petrusz Jánosnak 24 éves Aurél nevű jogász fia a feletti bánatában, hogy szeme a sok tanulás meggyöngyült, agyonlőtte magát. — Sikasztó ügyvéd. Horváth Lajos győri ügyvéd a reabizott pénzekből 80.000 frtot elikkasztott. Amint büns tette kiderült öngyilkossá lett. — Halál öt forint miatt. Mintás János Bence Imre szolgatartását, mert ennek öt frttal több bére volt, bosszúból agyonlőtte. A gyilkost elfogták. — Beszámoló. Polónyi Géza október hónap második felében tartja beszámoló beszédét Hajdu-Szoboszlón. — Halálosz. Gróf Kreith Béláné 47 éves korában Budapesten e hó 9-én meghalt.

HÍREK.

Hull a fának a levele...

Őszi hangulat borult a tájra. Piszkos színű felhők uszálnak a láthatáron s az őszi eső kopogása hallatszik a szobák ablaktábláin, míg a kályhákban vigan pattog a tűz.

Hát bizony hull, hull a fának a levele. De nem szől a fülemile, elhallgattatta a lombok közt sívó őszi szél, mely tánczra emeli a lehullott leveleket, a kitépett virágokat és viszi, sodorja, messze, ismeretlen tájra, a — semmibe...

Ugyan hova is lesz az a sok levél, mely annyi év alatt lehull a fákról?...

A levegő dalosai már ki is pihenték melegebb hazájokban a hosszú ut fáradalmait, itt csak a varjú röpköd már, hirdelve a közböbön álló telet, mely nem soká egészen beszorítja őket a városba. Bizony „kár, kár”...

Kár, hogy oly gyorsan eliramlott a nyár s hogy mulóban van az őszi, kár, hogy oly hamar elmúlik minden, ami szép.

Rét, mező, kert kezd kietlenné válni. Elvesztették ékeiket, a virágokat és csak az erdő fái van még zöldelő, de hullni kezdő lomb, mely komoran bólogat a látogató felé, mintha búcsút akarna venni a hosszú álmot követő újra ébredésig...

A vén fák is hullatják sárgult leveleiket, ide s tova nem marad egy sem az ágon s az utolsó zöldök és nyári virágok kivandorolnak a mulandóság

csöndes hazájába, a horpadt sirokra egy napi életet, vásárolni.

Es beszállt az unalom... ez lesz sokak nyugós vendége, — ámbátor kinalja a színház ledér vídamságát és szörnydrámát, a mikor lehet kacagni egészen a — hajszál meredéig...

Kezdődnek a téli „kolonok”, — mulat az ifjuság, — mely minden órának szereti leszakítani virágát még — bimbó korában.

Felőlők hullhat a falevél, dudálhat az őszi szél akár trombitálva, ók ifjak, övék az élet...

A többiek az emlékr; abból is hull egymásután a levél s nem marad egyetlen egy sem...

Némó.

— Istenitiszteletek. Vasárnap, okt. 16-án az ev. ref. templomokban az istenitiszteletek a következő rendben tartanak: nagytemplomban: Csütörös Albert s. lelkész; kistemplomban: Szilágyi Imre s. lelkész; új templomban: Mitrovits Gyula lelkész; ispotály templomban: K. Tóth Kálmán lelkész; szegényház: Békely Lajos s. lelkész.

— Rendkívüli városi közgyűlés. A városháza nagytermében e hó 12-én gróf Dégenfeld József főispán elnökölte alatt rendkívüli közgyűlés volt. Megbízta Boczkó Sámuel r. főkapitányt s Komlóssy Arthur főjegyzőt, hogy III. Béla király és neje csont maradványainak temetését a várost képviseljék. A hiányzó bizottsági tagok helyét nov. 17-én töltik be. A csapó utcán levő ugynevezett csúrház ház eladását a közgyűlés eladást elrendelte. Több telek vételre kellett volna szavazni, de kevés volt a jelenlevők száma s így e hó végén leendő rendes közgyűlésen fognak határozni.

— Az elnök búcsúja. A debreczeni kir. itélőtábla elnökét Puky Gyulát ő felsége nyugdíjba menni engedélyezte s ez alkalomból meleg hangú levelekben vett búcsút egy a táblától, mint a vezetéke alatt volt törvényszékek és járásbírószékoktól. Puky Gyula már régebben elköltözött városunkból.

— Tanítónő képző. Az ev. ref. egyház tanács elhatározta, hogy egy tanítónő-képző intézetet állít fel az ev. ref. felsőbb leányiskolával kapcsolatosan. Szíves áldozatkészséggel szavazták meg a négy tanszék felállítására szükséges összeget, míg az ötödik létesítését az egyházkerületől remélik. Szükség lesz 50 ezer forint építkezésre, de bizonyára ez sem fog nehézséget okozni s így lesz városunkban r. kath. és ev. ref. tehát két felekezeti tanítónő képző intézet. Ez ügyel foglalkozik első czikkünk is.

— Jubileum. Folyó hó 12-én ünnepelte meg a debreczeni üzletvezetőség vontatási személyzete Lasz gallner Kálmán felügyelő szolgálatának 25-dik évfordulóját. Ez alkalommal az „Angol királyné” szálloda éttermében a bankettre az ünnepelt iránti tiszteletből megjelentek az igazgatóság részéről Banovics Kajetan miniszteri tanácsos, Novelly Ede főfelügyelő is. — Az ünnepeltért 3 tagú küldöttség ment, kit megérkezésekor harsány üdvözléssel fogadtak. — Az első felköszöntőt Garda Dezső, a debreczeni fűtőház főnöke mondotta, kiemelve az igazgóság főnök iránti szeretetét. Különös figyelmet keltett Banovics min. tanácsos felköszöntője, ki örömet fejezte ki a collegialitás felett, a melyet az itteni vasuti tisztikárnál tapasztalt. Örömmel üdvözlö az itteni vasutasokat, kik az ő tudomása szerint is a legnagyobb ügybizalommal oldják meg nehéz feladatukat. Ezután elmés és tetszésnyilvánításoktól gyakran felbeszakított beszédben Dobieczy Sándor üzletvezető, a pártatlan szónok, tett összehasonlítást Banovics min. tanácsos és Lasz gallner Kálmán között.

— Általános tetszést keltett Alber József üzletvezetője ellenőr, zenei életünk egyik ismert alakjának, az ünnepeltnek tiszteletére felajánlt „Kerekpár indulója”, melyet a Magyar Testvérek zenekara adott elő; — a fűlbemászó és kedves ütemű induló rövid idő alatt népszerűvé fog válni. — Megemlítjük még, hogy Hauer Bertalan vendéglős teljesen kielégítette a több mint 150 főből állott társaságot és felemlítjük azon óhaját, hogy jövőre is, hasonló banquetek az „Angol királyné”-ban rendeztesenek.

— Terész napja van ma s a sok bájos Teréz közt sokan üdvözölték színtársulatunk érdemes művésznőjét Závorszky Teréz, a szinigazgató kedves feleségét. A közönség köréből igen sokan keresték fel s emléktárgyakkal halmozták el. Mi is szívólv kívánuk neki sok boldogságot és sok — dicsőséget.

— A szinészetnek Debreczenben fellétele 100 éves volt f. é. Augustus 11-dikén. E napon játszott először a báró Vessellényi Miklós igazgatása alatt szervezkedett magyar játékszín-társaság a régi fehérlő udvarán épített színházban. E százéves forduló ünnepi meg Debreczen f. é. nov. 27-dikén, a midőn a „Csokonai-kör” a vármegeház nagytermében diszgyűlést tart, a ház falába helyezett emléktáblát leleplezi, déiben beszédet a „Biká”-ban, este pedig diszeloadás a színházban. Ez alkalommal szinészeti kiállítást is rendeznek a Kereskedelmi Akadémia díszcsarnokában és a Csokonai szobában. A kiállításra már eddig is több száz darab tárgy — nagyobb részt arczképek és szinlapok, érme s egyéb emlékek érkeztek s azt hisszük, az érdekes kiállítást nem csupán az ünnepi napján, hanem még utána is nyitva tartják pár napig. A Blaha Lujza, Prielle Kornélia, Foltényi és Mándoky pár részéről a legérdekesebb tárgyakat várják. Az öreg Száky Bácsinak olajfestésű arczképe, Suskiri kutyával, vadász pipája és pohara, jubileumi szinlapja, mind igen növelni fogják a kiállítás érdekességét.

— Ki lesz a szinigazgatónk? Komjáthy János szinigazgatóval lejár a jövő évben a szerződés s a város az új három évi időszakra már kihirdette a pályázatot. Komjáthy meg lévén választva s z e g e d i szinigazgatónak, ő már nem pályázik, de lesznek azért nagy számmal jelentkezők. Így: Csóka Sándor most győri szinigazgató,

Tisza y Dezső, Makó Lajos, sőt talán Leszkay András is. A Nemzeti Színház egyik tagja is pályázik, akit maga gr. Keglevics a főintendáns ajánl. November 15-én majd eldől, hogy ki lesz a nyertes.

— Megindult a heremagvásárlás. Rézszint a külföldi, részint a belföldi kereskedők bevárják most a vidékeket és többen felhasználják egyes termelők tájékozatlanságát, mi által ezen gazdák alacsonyabb ár kapnak magvaikért, mint a jelenlegi helyzetnél jogosan igényt tarthatnak. Rézszünkről kötelességünknek tartjuk figyelmeztetni az egész gazdáközönséget, hogy ne pocskolja el olcsó áron lóheremag termését, hanem forduljon bizalommal Mauthner Ödön hírneves budapesti magnagykereskedőhöz, küldjön oda mintát terméséből a mennyiség megnevezésével. Teljesen nyugodt lehet mindenki, hogy okvetlen megkapja legmagasabb ár, mert általánosan ismert tény, hogy Mauthnernek óriási forgalma révén a legnagyobb szükséglete van heremagvakból és meg vagyunk győződve, hogy a legszolidabb lebonyolítást is e czégnél találhatják meg a termelők.

— Gyász. Öszinte részvételt vettük azt a szomorú hírt, hogy Kilinga Pál vendégloz elte 40-ik évében e hó 12-én elhalt. A megboldogult közkedveltségű vendégloz nagyon sokat betegeskedett s hiába volt az orvosok gyógyítása, jó nejeének gondos ápolása, a vést elhárítani nem lehetett többé. Temetése pénteken d. u. nagy részvételt ment végbe.

— Lapunk múlt számához mellékelva adtuk Szabó Zsigmond helybeli jóhírnevű fűszer, csemege s ásványviz nagykereskedőnek XVI-dik évfolyamu árjegyzékét, melyből kitűnik, hogy gazdaságon felszerelt üzletről van szó, mely kitűnő és jutányos áruival rég kiérdemelte a közönség pártfogását.

— Hetiműsor. Vasárnap, okt. 16-kán d. u. 3 órákor, leszállított helyarákkal: „A sárka csikó”; esti 7 órákor rendes helyarákkal, bérletszünetben, „Aranylakodalom”. Hétfőn, okt. 17-én bérlet 13. szám „A.” ujdonságul, először: „Mozgó fényképek”. Bobózat 3 felv. — Kedden, okt. 18-án bérlet 14. sz. „B.” ugyanaz, másodsor. — Szerdán, október hó 19-én bérlet 15. sz. „C.” ugyanaz, harmadsor. — Csütörtökön, okt. 20-án bérlet 16-án sz. „A.” „Kis herceg”. Operette. — Pénteken, okt. 21-én bérlet 17. sz. „B.”: „Föld, a mely tisztit.” — Szombaton, okt. 22-kén bérlet 18. sz. „C.”: „Hunyadi László” opera. — Vasárnap, okt. 23-án d. u. 3 órákor, lesz. helyarákkal: „Madarász”; este 7 órákor rendes helyarákkal, bérletszünetben: „Romeo és Julia.”

— Rövid hírek. Öngyilkosság Dalmi István a miatti félelemben, hogy katonának be kellett vonulnia, megmérgezte magát s pár perc után iszonyu kínok közt meghalt. — Elgázolt gyermek. A Rákóczy-utczában egy sebesen hajtó kocsis egy 8 éves kis leányt elgázolt, kinek azonban nem történt komoly baja. A vigyázatlan kocsis eltűnt. — Rajta vesztett liszt tolvaj. A napokban egy mosónő Grosz Mór üzletéből két csomag lisztet elemelt, de nem örülhetett neki soká, mert az úton elcsipték s most a hűvösön keveri a rántást — almába. — Kinevezés. Laky Imre, 39. gyalogezredbeli főhadnagy, a ki Debreczenben is széleskörű ismeretségnek örvendett, a fővárosi államrendőrséghez felügyelővé nevezett ki. — Ugyvéd. Hegedűs Jenő dr. debreczeni ifju, a napokban az ügyvédi vizsgát sikeresen letette. Az új ügyvéd Debreczenben nyitja meg ügyvédi irodáját. — Szüreti mulatság. Schaff János táncztanító e hó 16-án, vasárnap este a „Korona” nagy termében szüreti mulatságot tart. Bérletidő 50 kr. — Eljegyzés. A debreczeni helyőrség egyik tagja Beliska Sándor honvédszázados eljegyezte Szunyogh Zsigmond érszemlyéni földbirtokos bájos és művelt lelkű leányát Katinát.

— (Beküldetett.) Hangok a közönség köréből. Köszönetirat Amerikából. (Eredetiből magyarra fordítva.) Tek. Wilhelm Ferencz gyógyszerész urnak. Neunkirchen. Alsó Ausztia. — New-York 18/V 98. Jó ural! 1895. nov. 12-én oly foku rheumatizmust kaptam, hogy kénytelen voltam ágyba fektüdni. Nyolcz hónapig feküdtem egy helyben a nélkül, hogy megmozdulhattam volna. Testsúlyom 175 lbs-ról 130 lbs-re ment vissza, jelölül ama borzasztó fájdalmaknak, melyeken évente átmentem. Kipróbáltam mindenféle gyógy módot, amit valaki csak valaha használt s melyet az orvosok kitaláltak, egészen a villamos török fürdőig, de azért annyira nem érzem magam jobban, hogy legutolsó kezelő orvosom nem akart többé tőlem díjazást elfogadni, miután nem tudott rajtam cseppet sem segíteni. Idők multával találkoztam egy barátommal, ki figyelmeztetett engem a Wilhelm-féle csusz s közsvényellenes vértisztító theájára, mint ami eszalhatatlan szer a rheuma ellen. Én elmondattam neki, hogy mennyi mindent megpróbáltam már s kevésbé bizom ezen theában is. Ugy tetszik, hogy a sors keze működött abban, hogy én önnök írjak s hogy éreztem, hogy van még ami engem meggyógyít. Meggyőződtem, hogy a mentő szer létezik. Nem tudom szavakban kifejezni ama rettenetes kínokat, melyeket a legutolsó 3 évben átéltem. De most ez nem háborgat többé engem s ezen pillanatban úgy érzem magam, mint aki ujászületett s nem tudok a világnak nagyobb kincsét a Wilhelm-féle csusz s közsvényellenes vértisztító theánál kérem önt uram, legyen szives a Wilhelm-féle csusz s közsvény elleni theából nekem 12 csomaggal küldeni. Önnök a legfröbb egészségét s hosszú életét kívánva vagyok őszinte tisztelője Gordon M. Josef 179. orchard st. New-York. Egyesült-Államok. — Kapható minden gyógyszerertárban. Főraktár: Mihálovits J. gyógyszerésznek Debreczen.

— Czimbalom-Szalon czimmet egy házagpótló havi folyóirat indult meg Erdélyi Dezső czimbalom tanár szerkesztése alatt, mely folyóirat pótolni fogja az oly régen érzett hiányt a czimbalom irodalom terén, miután ugy a szerkesztő Erdélyi Dezső ki eddigi átirataival, valamint iskoláival annyira meghódította a czimbalomozó közönséget, hogy ugyszólván átiratai ma már nélkülözhetlenek, valamint a kiadó Nádor Kálmán fővárosi s e nemű kiadó elég biztosítottot nyújtanak, hogy a Czimbalom-Szalon az első helyet fogja kivívni a többi czimbalom folyóiratok között. Az első füzet, mely előtűnk fekszik, csak újabb dicséretre válik a szerkesztőnek, mert nemcsak hogy az újabb

Százezrei a
családoknak iszzák
előszeretettel
naponta a

Éljen! éljen!

Kathreiner-féle Kneipp-malátakávé.

Mentes a babbávnak egészségre ártalmas alkotórészeiről. Egyedül a Kathreiner-féle malátakávé az, mely annak illatát és kedvelt ízét magában foglalja. A Kathreiner-féle malátakávé étvágygerjesztő, könnyen emészthető, évek során át főként a gyermekekre nézve egyaránt hasznosnak bizonyult. Legáltalánosabb pótléka a babbávnak, valamint ajánlásra legalkalmasabb gyógyleke is annak. Tekintettel az egészségre és társadalmi hasznára, a valódi Kathreiner-félenek többé egy házastársból sem szabad hiányoznia.

Óvás az értéktelen utánozásoktól.

Legnagyobb nyeremény
legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény
JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő:

1	jutalom	600000
1	nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
1	" "	60000
2	" "	40000
1	" "	30000
5	" "	25000
1	" "	20000
7	" "	15000
3	" "	10000
31	" "	5000
67	" "	3000
3	" "	2000
432	" "	1000
763	" "	500
1238	" "	300
90	" "	200
31700	" "	170
"	" "	130
"	" "	100
"	" "	80
"	" "	40

50,000 nyer. és jut. összegben 13.160,000
melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

A harmadik nagy magyar kir. osztálysors-játék nemsokára ismét megkezdődik és 100,000 újból 50,000 sorsjegyre nyeremény jut, vagyis az oldalt levő jegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak. Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona. Szíves előbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig: egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6. - frt. " fél " " " " 3. - " " negyed " " " " 1.50 " " nyolcad " " " " .75 "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében. A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelölhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb azonban folyó évi október hó 22-ig hozzánk beküldeni.

TÖRÖK A. ÉS TARSA
a m. kir. szab. osztálysorsjáték
főelárusítói
BUDAPEST, V., Váci-körút 4/a.

Rendelőlevél levágandó.
Török A. és Tsa uraknak
Budapest, Váci-körút 4/a.
Kérek részemre I. osztályú magy.
kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsje-
gyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.
Az összeget: utánvételezni kérem
(postautalvánnyal)
frt (A nem tevéző tör-
lendő)

DUNLOP PNEUMATIC

(128.) 7-26.

Teljesen ártalmatlan
Antiseptikus és hygienikus

Hölgy-óvszer.

Teljes biztos hatással, használatban kiméletes és nem kellenek többé semminemű gyöngédtelet és ártalmas gumi- vagy spongya-cikk. 1 doboz (12 drb) 1 frt 50 kr. pontos használati út-
sitással 1 frt 75 kr. előleges beküldése után bérmentve.

Kapható a fentálálónál LÁSZLÓ JÓZSEF gyógy-
szerésznél Maros-Ujvár. (Erdély.)
Budapesti főraktár: Török József gyógy-
szerész, Kerpel, Fehérsas gyógyszertár
Lipót-körút 28. sz.
Bárhová diszkrét szétküldés, (Telefon 3617)
Célszerű és kiméletes. (121)15-30

Férfi-, fiu- és gyermekruha-
vásárlók figyelmébe ajánljuk

az 1845-ben alapított,

országszerte jó hírnévnek örvendő

NEUMANN M.

férfi-, fiu- és gyermekruha-raktára,

Debreczen, Főter,

a m. kir. főpostával szemben.

Ezen raktár felvan halmozva saját, csakis szolid
készítményekkel, a legfinomabbtól kezdve a legol-
csóbb minőségig.

Az üzletház elve: lelkiismeretes ki-
szolgálás, szigo-
ruan megállapított és minden darabon feltüntetett
árak. (403.) 4-10

Debreczeni kőipar vállalat.

KOHN és TÁRSA

Piacz-utca 56. sz. Frohner szállodával szemben.

SÍRKÖVEK

Legolcsóbb bevásárlási forrása.

(429.) 1-3.

A legrégibb és legnagyobb bútorraktár Debreczenben.

VARGA JÓZSEF

VI. ker. Széchenyi-utca 15. sz. a kir. tábla mellett.

Édes atyám az üzlettől, — 40 évi működése után — vissza vonulván, azt
átvettem és VARGA JÓZSEF törvényszékieleg bejegyzett cég alatt folytatom.

Ez alkalommal üzletemet tetemesen megnagyobbítva, a legújabb divatu
asztalos és kárpitos munkákkal dúsan felszerelve bocsátom a nagyérdemű
közönség rendelkezésére, kérve, hogy becses látogatásával üzletemet megtisztelni, az
árúk minősége, azok olcsóságáról meggyőződni sziveskedjék.

Állandó nagy raktárt tartok magyar, ó-német, angol, barock, goth,
ranaisance stílusú bútorokból úgy matt, mint fényezett alakokban és
különösen díszes választékom van kárpitos munkákban, melyeket egyes darabjá-
val a legolcsóbb árak mellett árusítom el.

A mélyen tisztelt közönség becses pártfogását kéri

Varga József

Telephon.

(402.) 5-5

bútorkereskedő.

714.

1898.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város f. évi november havi rendes közgyűlésén egy rendőr-
fogalmazói, egy rendőrbiztosi és az ezen állások betöltésénél esetleg üresedésbe jövő állások
választás útján fognak betölteni.

A rendőrfogalmazói állás évi 900 frt fizetés és 200 frt lakbérből, a rendőrbiztosi
állás pedig 700 frt fizetés, 100 frt lakbér és ruházathoz álló javadalmazással van egybekötve.
Utóbbi állás az 1873-ik évi II. t.-cz. 4. §. b) pontja értelmében első sorban igazolmányával
ellátott alisztek számára van fenntartva.

Felhívtnak a felsorolt állásokra pályázni kívánók, hogy kellően felszerelt pályázati
kérvényeiket hozzám, mint a kijelölő bizottság elnökéhez f. évi november hó 15-ik nap-
jának délutáni 5 órájáig anyival inkább benyújtás, mert később érkező pályázati kér-
vények tekintetbe vétetni nem fognak.

Debreczen, 1898. Szeptember hó 29-én

Gróf Dégenfeld József

főispán.

(419.) 1-2.